

DESPRE AUTORI

Constantin Ion Ciobanu este absolvent al Universității de Stat „Mihail V. Lomonosov” din Moscova (Facultatea de Istorie, Catedra de istoria artelor, 1984). În anul 1993 a obținut, la aceeași instituție de învățământ superior, titlul de doctor în istoria artei, iar în anul 2005 a susținut la Academia de Științe a Republicii Moldova teza de doctor habilitat în arte vizuale. A fost bursier al Institutului Internațional UNESCO de Planificare a Educației (Paris, 1995).

Din anul 2008, Constantin Ion Ciobanu este cercetător științific III al sectorului „Arte vizuale și arhitectură – perioada medievală”. Anterior, a lucrat la Institutul Patrimoniului Cultural al Academiei de Științe a Republicii Moldova. S-a specializat în domeniul istoriei picturii medievale românești. Este autorul cărților *Biserica „Adormirea Maicii Domnului” din Căușeni* (Chișinău, ed. Știința, 1997), *Patrimoniul cultural al Republicii Moldova* (în colaborare cu T. Stavilă și T. Diaconescu, Chișinău, ed. Arc și ed. Museum, 1999), *Icoane vechi din colecții basarabene* (în colaborare cu T. Stavilă, Chișinău, ed. Arc, 2000), *Valentina Rusu-Ciobanu* (Chișinău, ed. Arc, 2003), *Andrei Sârbu* (Chișinău, ed. Arc, 2005), *Stihia profeticului. Sursele literare ale imaginii „Asediul Constantinopolului” și ale profețiilor înțelepților Antichității din pictura murală medievală moldavă* (Chișinău, ed. Business-Elita, 2007) și semnatarul a cca 100 de articole și studii de critică și istorie a artelor. A colaborat la numeroase proiecte de valorificare a patrimoniului național. Este membru al Uniunilor Artiștilor Plastici din România și din Republica Moldova, laureat al Premiului Național al Republicii Moldova în domeniul literaturii, artei și arhitecturii (2002).

Tereza Sinigalia este istoric de artă; absolventă a Institutului de Arte Plastice „Nicolae Grigorescu”, Secția istoria și teoria artei (1968); doctor în istoria artelor la academia de Arte București (1998); redactor la „Buletinul Monumentelor Istorice” (1970-1974); istoric de artă la Direcția Monumentelor Istorice (1974-1978); cercetător științific la Institutul de Istoria Artei „G. Oprescu” (1981-2011); director în Ministerul Culturii, Direcția Monumente Istorice (1993-1994; 2001-2003); director general la Institutul Național al Monumentelor Istorice (2003-2006); profesor universitar asociat și conducător de doctorat la Universitatea de Arte „G. Enescu”, Iași, Facultatea de Arte Plastice, Decorative și Design (din 2007); director de proiect și membru în colectiv la proiecte internaționale și naționale. Peste 150 de comunicări la manifestări științifice internaționale și naționale. Profesor asociat la Universitatea Keyo, Japonia (un semestru, 2003). Publicații: *Arhitectura civilă de zid în Țara Românească. Sec. XIV-XVIII*, Premiul „G. Oprescu” al Academiei Române (2000); monografia *Probota*, UNESCO, 2001 (coautor); *Mănăstirea Probota*, Ed. Academiei Române, 2007; Autor și coautor la numeroase cărți și dicționare de specialitate, apărute în țară și în străinătate; peste 150 de studii, note, recenzii apărute în publicații de specialitate din țară și din străinătate. Distincții: *Marele Premiu pentru Patrimoniul Cultural* al Ministerului Culturii și Cultelor (2001); *Ordinul Meritul Cultural* în grad de Comandor (2004).

STUDII ȘI CERCET. IST. ART., ARTĂ PLASTICĂ, serie nouă, tom 1 (45), p. 309–312, București, 2011

Călin Demetrescu este doctor în istoria artei la École Pratique des Hautes Études de Paris, laureat, în 2011, al premiului Nicole al Comitetului Francez de Istoria Artei.

Cosmin Ungureanu a absolvit Facultatea de Istoria și Teoria Artei din București în 2005. Din 2008, pregătește o teză de doctorat în cadrul Universității de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu”, cu tema *Natură și ruină. Ipostaze ale originării în teoria franceză și italiană a secolului al XVIII-lea*. În paralel, din 2005, lucrează la Muzeul Național de Artă al României, în cadrul Secției de artă europeană. Zonele de interes ale lui Cosmin Ungureanu sunt istoria și teoria arhitecturii (secolele XV-XVIII) și istoria și teoria picturii europene, îndeosebi italiene și neerlandeze (sec. XV-XVIII). A publicat o sumă de texte în *RIHA Journal of the International Association of Research Institutes in the History of Art*, *EAHN Newsletter*, *Ideii în dialog*, *Arhitext*, *Observator cultural*, *Magazin istoric* etc.

Adrian-Silvan Ionescu (n. 1952), a studiat la Liceul de Arte Plastice „N. Tonitza” și apoi la Institutul de Arte Plastice „N. Grigorescu”, Secția istoria și teoria artei, pe care a absolvit-o în 1975. A lucrat ca muzeograf la Muzeul Național de Artă, apoi la Muzeul Municipiului București unde a fost chiar director adjunct (1990-1993), apoi a fost consilier cultural la Inspectoratul pentru Cultură al Municipiului București (1994-1995). S-a dedicat cercetării și, din 1995 până în 2011, a fost cercetător științific I la Institutul de Istorie „N. Iorga”. De la 1 mai 2011 este director la Institutul de Istoria Artei „G. Oprescu”. Doctor în științe istorice (1997). Din 1996 a început să predea. Actualmente, este profesor asociat la Universitatea Națională de Arte, unde susține cursuri de istoria fotografiei și a filmului, precum și un curs de master. Este critic și istoric de artă cu lungă activitate de cronicar plastic și organizator de expoziții. A publicat 12 cărți și a editat alte 4. Pentru lucrările sale a fost distins cu premiul Academiei Române (1992), premiul Uniunii Artiștilor Plastici pentru critică (2002) și premiile „Simion Mehedinți” (2003), „Nicolae Bălcescu” (2008), „I.C. Filitti” (2009) și „George Oprescu” (2010) ale Fundației Culturale „Magazin Istoric”.

Este cavaler al Ordinului Meritul Cultural (2004) și al medaliei Regele Mihai I pentru Loialitate (2010).

Uwe Schögl, istoric de artă, curator de fotografie la Departamentul Arhivelor de Fotografie și Grafică ale Bibliotecii Naționale Austriece de la Viena, este, din 2010, președinte al European Society for the History of Photography. A fost curator la numeroase expoziții și autor al unor serii de lucrări despre istoria fotografiei austriece, precum: *Im Blickpunkt* (2002), *Lucca Chmel-Architekturfotografie 1945-1970* (2004), *Prominente und Werbung 1960-1970* (2010). Din 2006, predă la Danube University Krems, Departamentul științei imaginii.

Ruxanda Beldiman este cercetător III, în cadrul Institutului de Istoria Artei „G. Oprescu”. Absolventă a Universității Naționale de Artă București, Facultatea de Istoria și Teoria Artei, 1996, a obținut, în anul 2009, la aceeași instituție, titlul de doctor în arte vizuale, cu teza *Castelul Peleş. Expresie a fenomenului istoric de influență germană*.

Preocupată de tematica arhitecturii rezidențiale (conace, castele, palate) de sfârșit de secol XIX, precum și de mecenatul, colecționismul și calitatea de ctitor a Familiei Regale a României (în intervalul 1870-1930), contribuie la: *Schloss Pelesch ein Beispiel für Historismus in Rumänien*, în *Gustav Klimt und die Künstler-Compagnie*, Verlag Publication PN °1 Bibliothek der Provinz, Weitra, 2007 (catalog al expoziției cu același titlu, Muzeul

Belvedere, Viena, iunie-octombrie 2007), *Castelul Peleş, ctitoria Regelui Carol I, în Monumentul – Tradiție și Viitor; Episcopul Filaret Apamias Beldiman – ierarh moldovean și ctitor mai puțin cunoscut*, în *Acta Moldaviae Meridionalis*, ediția a 29-a, Muzeul Județean Vaslui, 2007, *Castelul Peleş, monument reprezentativ pentru istorismul din România*, în vol. *România în timpul lui Carol I* (editori: Maria Neaguțiu, Radu Coroamă). *Gustav Klimt și Kunstlerkompagnie, comenzi pentru Castelul Peleş*, în *Revista muzeelor*, tom I-II, București, 2001, *Portretul Regelui Carol I de Gabriel Popescu*, în *Valachica*, vol. 19, Târgoviște, 2006, Fișe de artiști pentru *Saur Künstlerlexikon*, K.G. Saur Verlag, München – Leipzig, începând din 2005 până în prezent.

Irina Cărăbaș este cercetător științific la Institutul de Istoria Artei „G. Oprescu” din București. În 2011, a susținut un doctorat la Universitatea Națională de Arte cu tema *Integral și receptarea constructivismului în România*. A publicat mai multe articole legate de interesele sale de cercetare: arta românească modernă, teoria avangardei, relația dintre artă și politică.

Corina Teacă activează ca cercetător principal în cadrul Institutului de Istoria Artei „G. Oprescu”, Secția de artă modernă. A absolvit cursurile Facultății de Istoria și Teoria Artei a Universității Naționale de Arte din București.

Virginia Barbu este cercetător științific la Institutul de Istoria Artei „G. Oprescu”. A absolvit Facultatea de Istoria și Teoria Artei (UNAB) în 1999. A predat istoria artei la Universitatea de Urbanism și Arhitectură „Ion Mincu”. A publicat: proză în *Ziua literară*, *Convorbiri literare*, *Familia*, *Cafenea literară*; cronică plastică la *Viața românească* și *Ziarul de duminică*; recenzii și studii în *Revue Roumaine d’Histoire de l’Art*. Domenii de interes: grafică și gravură din secolele XIX și XX, gravură românească din anii ’70-’80, exotism, ornament, peisaj, corespondențe muzică/literatură/plastică, artă contemporană.

Ioana Măgureanu este asistent universitar doctorand la Facultatea de Istoria și Teoria Artei a Universității Naționale de Arte din București. A urmat studii de masterat în teoria artei de secol XVII la Courtauld Institute of Art din Londra, urmate de un al doilea masterat la Facultatea de Istoria și Teoria Artei, finalizat cu o lucrare despre pictura pe piatră în Italia secolelor XVI-XVII. În prezent e în ultima fază de redactare a disertației doctorale, *Arta în competiție cu natura în literatura artistică italiană a secolului XVII* și ține cursuri și seminarii de istoria și teoria artei în Renaștere și secolul XVII. A participat la conferințe internaționale (College Art Association, Dallas, 2008; Renaissance Society of America, Los Angeles, 2009 și Veneția, 2010; Aarhus University, 2011) și a publicat articole și recenzii în *Revue Roumaine d’Histoire de l’Art*, *Studii și Cercetări de Istoria Artei*, *Dilemateca*.

Mark Bryant, absolvent de filozofie la London University, are un doctorat în istorie la University of Kent. A lucrat ca editor, scriitor, jurnalist, lector și curator de expoziții. Ca fost secretar onorific al asociației Britanice a Caricaturiștilor și al London Press Club, a publicat în *History Today*, *the Independent*, *The Oxford Dictionary of National Biography*, *Dictionary of the 20th Century British Cartoonists & Caricaturists* și este autorul mai multor cărți.

Acad. Dinu C. Giurescu, licentiat, în 1950, al Facultății de Istorie, Universitatea București. În 1968, doctor în istorie. Profesor la Universitatea de Artă, secția istoria și teoria artei – muzeografie (1968-1987). Președinte al părții române în comisia româno-bulgară de

istorie 1979-1985 și din 1991, în continuare). Profesor universitar la Universitatea București, Facultatea de Istorie (1990-1997). Membru al Academiei Române, din 2002 (membru corespondent, din 1990). Membru în Consiliul științific al Institutului Revoluției Române.

A publicat numeroase lucrări de istorie (*Istoria ilustrată a românilor*, *Guvernarea Nicolae Rădescu*, *Imposibila încercare: Greva regală, 1945*, *România în al doilea război mondial* ș.a. Activ în presa cotidiană prin luări de poziție privind pericolul construcțiilor ce distrug echilibrul istoric și arhitectural al orașului.